

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 22/2019
03.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић, Мирољуба Томића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Михајла Увачека, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Увачека, адвоката Милана Вујина, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 190/17 од 27.11.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 1/19 од 01.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 03.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Увачека, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 190/17 од 27.11.2018. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 1/19 од 01.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 190/17 од 27.11.2018. године, окривљени Михајло Увачек, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, с тим да ће казна затвора бити извршена тако што ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ..., без примене електронског надзора, у коју казну се има урачунати време за које је окривљени био лишен слободе у периоду од 22.11.2013. до 25.02.2014. године. Истом пресудом на основу члана 85. у вези члана 80. КЗ окривљеном Михајлу Увачеку изречена је мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности и то мера безбедности забрана вршења свих дужности у државним органима и установама Републике Србије везаних за располагање, коришћење, управљање, руковођење и чување јавне својине у трајању од пет година.

Наведеном пресудом одређено је да ће се о трошковима кривичног поступка одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 1/19 од 01.04.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Михајла Увачека, адвоката Милана Вујина па је пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 190/17 од 27.11.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Михајла Увачека, адвокат Милан Вујин, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, с тим да се нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да преиначи побијане пресуде и окривљеног Михајла Увачека ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП). На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног Михајла Увачека у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП јер окривљени није имао својство службеног лица и није могао бити оглашен кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ. Наиме, бранилац окривљеног Михајла Увачека наводи да Републичка дирекција за робне резерве, која има својство правног лица, не делује ни у ком случају као државни орган, већ је правно лице које обавља стручне послове за потребе одређеног субјекта власти без икаквих јавних овлашћења, те запослени не могу поступати као службена лица, у смислу постојања објективних елемената кривичног дела за које је окривљени Михајло Увачек оглашен кривим.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Михајла Увачека је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а

другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да је Републичка дирекција за робне резерве орган управе у саставу државног органа Министарства трговине и услуга, да је окривљени био службеник ове установе, распоређен на радном месту начелника Центра за прехранбене и непрехрамбене производе Нови Сад у звању вишег саветника, те да је 2008. године именован за председника комисије за спровођење поступка јавне набавке за избор овлашћеног складиштара и да је критичном приликом имао својство службеног лица, а имајући у виду одредбу члана 112. став 3. КЗ, члана 12. Закона о министарствима, члана 28. Закона о државној управи, као и решење Министарства трговине и услуга Републичке дирекције за робне резерве број 119-1861/2008-06 од 14.05.2008. године и члана 30. и 32. Закона о државној управи (страна 3 и 4 другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Увачека као основ подношења захтева наведена је и повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која је образложена на тај начин да окривљени критичном приликом није био свестан нити је могао бити свестан да је његово деловање као члана комисије забрањено, због чега недостаје субјективни део кривице на страни окривљеног. По налажењу Врховног касационог суда на наведени начин се оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у побијаним одлукама, а што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, због чега се у изнете наводе, Врховни касациони суд није упуштао.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Михајла Увачека којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и на повреду члана 16. ЗКП, обзиром да наведено у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ-мј/ РС